

Council of the
European Union

138864/EU XXVII. GP
Eingelangt am 27/04/23

Brussels, 26 April 2023
(OR. en, nl)

8703/23

Interinstitutional File:
2022/0394(COD)

CLIMA 210
ENV 407
AGRI 219
FORETS 43
ENER 204
IND 189
COMPET 357
CODEC 702
INST 143
PARLNAT 85

COVER NOTE

From:	The Senate of the Kingdom of the Netherlands
date of receipt:	14 April 2023
To:	The President of the Council of the European Union
Subject:	Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL establishing a Union certification framework for carbon removals 15557/22 - COM (2022)672 - Opinion on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality ¹

Delegations will find enclosed the opinion of the Senate of the Kingdom of the Netherlands on the above.

¹ Translation(s) of the opinion may be available on the Interparliamentary EU Information Exchange website (IPEX) at the following address: <https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/document/COM-2022-672> / Please note that the Commission reply will be available at the following address: https://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/netherlands/2022_en.htm

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Vicevoorzitter van de Europese Commissie
De heer Šefčovič
Wetstraat 200
1049 Brussel
België

Kazernestraat 52
2514 CV Den Haag
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070 312 92 00

fax 070 312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl

internet www.eerstekamer.nl

datum 03 april 2023

betreft Voorstel verordening: EU-certificering van koolstofverwijderingen COM(2022)672

ons kenmerk 172965.01U

Geachte heer Šefčovič,

De leden van de vaste commissie voor Economische Zaken en Klimaat / Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorstel voor een verordening tot vaststelling van een certificeringskader van de Unie voor koolstofverwijderingen.¹ De leden van de fracties van de **VVD**, **GroenLinks** en de **PvdA** hebben naar aanleiding hiervan in het kader van het politieke dialoog gezamenlijk een aantal vragen en opmerkingen.

De leden van de fracties van de VVD, GroenLinks en de PvdA benadrukken dat CO2 een grensoverschrijdend probleem is en menen dat relatief gezien Europa (samen met de Verenigde Staten van Amerika) de grootste veroorzaker van het probleem is. Tevens constateren deze leden dat in Europa vaak de nadruk wordt gelegd op het gelijke speelveld. Zij vragen waarom de Europese Commissie ervoor kiest om dit EU-certificeringskader een vrijwillig karakter te geven in plaats van er voor zorg te dragen dat alle lidstaten actie gaan ondernemen om het teveel aan CO2 in de atmosfeer te verminderen.

Hoe gaat de Europese Commissie waken over de uitvoerbaarheid en de handhaafbaarheid van het op te stellen certificeringsproces, alsmede over de governance rondom verhandeling van certificaten, zonder dat dit verzandt in een enorme bureaucratie? Op de bureaucratie lopen ondernemers, waaronder boeren en organisaties als SNK (Stichting Nationale Koolstofmarkt) vaak vast en zeker als er per verwijderingsactiviteit aparte processen en certificaten overwogen worden. Kan de Europese Commissie toelichten hoe dit voorstel zich gaat verhouden tot het huidige EU-emissiehandels-systeem? Kan de commissie helder aangeven hoe deze twee systemen zich tot elkaar moeten verhouden en waar een eventueel risico van overlapping zit?

Kan de commissie aangeven welke mogelijkheden zij ziet om deze beoogde certificering aan te laten sluiten bij andere doelen en certificeringen die de commissie voor ogen heeft bij de implementatie

¹ COM(2022)672.

datum 03 april 2023
ons kenmerk 172965.01U
blad 2

van bijvoorbeeld de 'farm-to-fork-strategie'? Kan de regeldruk voor het bedrijfsleven bijvoorbeeld beperkt worden door aan te sluiten bij EKO-keurmerken, wanneer aangetoond kan worden dat biologische landbouw beter in staat is koolstof te binden dan de reguliere landbouw? Bijvoorbeeld door middel van een plus op het bestaande certificaat? Zo ja, wat zouden de voordelen daarvan zijn en zo nee, waarom niet?

Deze leden stellen dat de Europese Commissie een systeem probeert te ontwikkelen waardoor ondernemers een prikkel krijgen om hiermee aan de slag te gaan. Zij missen echter een uiteenzetting over de vraag hoe dit in de praktijk zou moeten werken. Kan de Europese Commissie hier meer inzicht in geven? Wie ziet de commissie als verkopers en kopers van de certificaten en hoe ziet het marktmechanisme eruit? Wordt een minimumprijs voor certificaten overwogen? Kunnen bedrijven uit landen die zich niet voor het vrijwillige systeem hebben aangemeld ook actief zijn op deze markt en geldt dit ook voor niet-EU-ingezetenen? Heeft de commissie een idee over de minimale omvang van de markt om deze succesvol te laten zijn? Welke lessen zijn er getrokken uit het opzetten van het EU-emissiehandelssysteem? Worden deze lessen meteen meegenomen in het nieuwe systeem? Tot slot wijzen de leden van de fracties van de VVD, GroenLinks en de PvdA de Europese Commissie erop dat fraudegevoeligheid hier een belangrijk punt van aandacht zou kunnen zijn. Kan de commissie specifiek reflecteren op het tegengaan van fraude?

De leden van de vaste commissie voor Economische Zaken en Klimaat / Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit zien uw reactie met belangstelling tegemoet en ontvangen deze graag uiterlijk binnen **drie maanden** na dagtekening van deze brief.

Hoogachtend,

L. P. van der Linden

Voorzitter van de vaste commissie voor Economische Zaken en Klimaat / Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

European Commission
attn. Mr M. Šefčovič, Vice-President for
Interinstitutional Relations and Foresight
Wetstraat 200
1049 Brussels
Belgium

datum: 03 April 2023
betreft: Proposal for a regulation establishing a Union certification framework for carbon renewals
ons kenmerk: 172965.01U

Courtesy Translation

Dear Mr Šefčovič,

The members of the standing committee for Economic Affairs and Climate Policy / Agriculture, Nature and Food Quality of the Senate of the States General have taken note with interest of the proposal for a regulation establishing a Union certification framework for carbon removals.¹ The members of the parliamentary parties of the People's Party for Freedom and Democracy (**VVD**), GreenLeft (**GroenLinks**) and Labour (**PvdA**) have a number of questions and comments about this proposal in the context of the political dialogue.

The members of the parliamentary parties of the People's Party for Freedom and Democracy, GreenLeft and Labour would emphasise that CO₂ is a trans-boundary problem and believe that, in relative terms, Europe (together with the United States of America) is the main cause of this problem. These members also note that in Europe the emphasis is often placed on having a level playing field. They wonder why the European Commission has opted for the EU certification framework to be of a voluntary nature rather than ensuring that all Member States take action to reduce the excess of CO₂ in the atmosphere.

How does the European Commission propose to ensure that the certification process to be drawn up is practicable and enforceable and to monitor the governance relating to the trading of certificates, without this becoming bogged down in an enormous bureaucracy? Entrepreneurs, including farmers and organisations such as SNK (Dutch Carbon Market Foundation), often become entangled in the bureaucracy, especially if separate processes and certificates are being considered for each carbon removal activity. Would the Commission please explain how this proposal will relate to the current EU Emissions Trading System? And can the Commission clearly indicate clearly how these two systems should relate to each other and where there is a possible risk of overlapping?

¹ COM(2022) 672.

datum 03 April 2023
ons kenmerk
blad 2

Would the Commission please indicate what scope it sees for aligning this proposed certification process with other goals and certifications which it has in mind when implementing a scheme such as the Farm to Fork Strategy? For example, could the regulatory burden for trade and industry be limited by adopting the EKO quality mark scheme if it can be demonstrated that organic agriculture is better able to bind carbon than standard agriculture? Could this be done, for example, by means of a plus on the existing certificate? If so, what would be the benefits and, if not, why not?

According to these members, the European Commission is trying to develop a system that gives entrepreneurs an incentive to get started with carbon removal activities. However, what they miss in the proposal is an explanation of how this should work in practice. Can the Commission provide more insight into this? Whom does the Commission envisage as sellers and buyers of the certificates and what does the market mechanism look like? Is a minimum price for certificates being considered? Can businesses from countries which have not registered for the voluntary system also operate in this market and does this also apply to non-EU residents? Does the Commission have an idea of what the minimum size of the market should be for it to be successful? What lessons have been learned from setting up the EU Emissions Trading System? Will these lessons be immediately taken into account in the new system? Finally, the members of the parliamentary parties of the People's Party for Freedom and Democracy, GreenLeft and Labour would point out to the Commission that susceptibility to fraud could be an important point to consider here. Can the Commission explain specifically what measures it envisages taking to combat fraud?

The members of the standing committee for Economic Affairs and Climate Policy / Agriculture, Nature and Food Quality await your reply with interest and would be grateful to receive it within **three months** of the date of this letter at the latest.

Yours sincerely,

L.P. van der Linden
Chair of the standing committee for Economic Affairs and Climate Policy / Agriculture,
Nature and Food Quality